

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Lukáše Pišvejce a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: město **Klatovy**, sídlem náměstí Míru 62, Klatovy
proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, sídlem Škroupova 18, Plzeň
za účasti
osoby zúčastněné na **ENES FLEISCH s.r.o.**, sídlem Dědinská 893/29, Praha 6
řízení: zastoupena advokátem Mgr. Bc. Davidem Navrátillem, sídlem
Hluboká 1336/55, Plzeň

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2017, č.j. RR/3951/17

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2017, č.j. RR/3951/17 a rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 16. 8. 2017, č.j. OVÚP/5705/17/My, se **z r u š u j í** a věc se **v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n** uhradit žalobci náklady řízení ve výši 3 000 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2017, č.j. RR/3951/17 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále též jen „*prvoinstanční orgán*“) ze dne 16. 8. 2017, č.j. OVÚP/5705/17/My (dále též jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím bylo k žádosti osoby zúčastněné na řízení (dále též jen „*žadatel*“) rozhodnuto o umístění stavby „*Manipulační plocha na části pozemku Koldinova 672 pro potřeby jatek*“ na pozemcích parc. č. 1972/38 (ostatní plocha), 1972/68 (ostatní plocha), 1972/69 (ostatní plocha), 1972/70 (ostatní plocha), 1972/71 (ostatní plocha), 6774 (ostatní plocha) v katastrálním území Klatovy (dále též jen „*stavba*“ či „*záměr*“) a současně stanoveny podmínky pro umístění stavby.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a věcně nesprávné, neboť záměr žadatele je v rozporu s ochranou práv a právem chráněných zájmů města Klatovy jako účastníka řízení, konkrétně s ochranou vlastnického práva města k pozemku p.p.č. 1972/6. Dále záměr není v souladu s požadavky na veřejnou dopravní infrastrukturu, neboť neobsahuje napojení na komunikaci na p.p.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy. Navrhovaná stavba přímo navazuje na vjezd navrhovaný z ulice Jateční ležící na pozemku p.p.č. 1972/6 v obci a k.ú. Klatovy, přičemž tento vjezd není součástí umísťované stavby. Vlastníkem pozemku p.p.č. 1972/6 je město Klatovy. V původní žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí byl obsažen i návrh stavby sjezdu na p.p.č. 1972/6 a byl rovněž součástí původního rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 1. 2016, č.j. OVÚP/436/16/My, kterým byla žádost žadatele zamítnuta právě zejména z důvodu nesouhlasu vlastníka pozemku p.p.č. 1972/6, města Klatovy, se stavbou žadatele. Následně v rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2016, č.j. RR/996/16, byla věc posouzena tak, že sjezd na p.p.č. 1972/6 nemá být již povolován stavebním úřadem podle stavebního zákona, neboť byl povolen silničním správním úřadem - hospodářským odborem Městského úřadu Klatovy a jím vydaným rozhodnutím o povolení připojení pozemku p.p.č. 1972/68 na pozemní komunikaci. Rozsah stavby povolované stavebním úřadem byl tedy následně omezen a stavba vjezdu byla z projektové dokumentace vyňata. Toto proběhlo na základě právního názoru žalovaného obsaženého ve zrušujícím rozhodnutí ze dne 29. 4. 2016. S uvedeným posouzením věci žalobce zásadně nesouhlasí, a proto i v žalobě opakuje své námitky obsažené v odvolání.
3. Dle žalobce je předmět řízení před silničním správním úřadem, kterým se rozhoduje o povolení připojení na pozemní komunikaci, zcela odlišný od předmětu stavebního řízení vedeného obecným stavebním úřadem o umístění stavby podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Silniční správní úřad posuzuje pouze místo a technické parametry přímého napojení, tj. rozhledové podmínky, soulad s dopravními předpisy atd. V řízení silničního správního úřadu se předkládají pouze

stanoviska policie a vlastníka pozemní komunikace, přičemž ani stanovisko vlastníka pozemní komunikace nemusí být po novelizaci zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), provedené zákonem č. 268/2015 Sb. kladné. Jinými slovy, silniční správní úřad se pouze vyjadřuje k otázce, zda z hlediska plynulosti a bezpečnosti provozu na dotčené pozemní komunikaci lze v konkrétním místě připojit nemovitost žadatele. V řízení prováděném silničním správním úřadem vůbec není účastníkem vlastník pozemku, který může být cizí stavbou vjezdu bezprostředně dotčen. Vlastník zastavovaného pozemku tak může být velice citelně omezen na svých právech povolenou stavbou, přitom, pokud by byl správný výklad zákona provedený v rozhodnutí žalovaného a následně v řízení vedeném prvoinstančním orgánem, tento vlastník pozemku se o plánované stavbě nemusí vůbec dovědět a reálně úmysl stavebníka zjistí až poté, co bude započato s realizací stavby. V rozhodnutí silničního správního úřadu se otázka vlastnictví zastavovaného pozemku nijak neřeší a stavebník ani není upozorňován na fakt, že musí následně ještě z hlediska soukromého práva jednat s vlastníkem pozemku o právu provést stavbu, je tedy přesvědčen, že na základě vydaného správního rozhodnutí o připojení má bez dalšího právo stavbu realizovat. Přitom stavba pozemní komunikace není součástí pozemku, tudíž vlastník pozemní komunikace, který se vyjadřuje k připojení nemovitosti, a vlastník pozemku pod komunikací nemusí být jedna a ta samá osoba. V konkrétním případě má stavba vjezdu na pozemku města Klatovy značný rozsah - zhruba 200 m² - a překonává zde dva travnaté pásy a chodník. Podle názoru žalovaného tuto stavbu z hlediska splnění požadavků obecných stavebních předpisů nikdo nepovoluje, neboť se jedná o sjezd uvedený v § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona. Podle důvodové zprávy k § 10 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích připojení (sjezdem, nájezdem) v intencích zákona znamená přímé připojení přímo sousedící nemovitosti k některé z pozemních komunikací, které je celé položeno na jedné nemovitosti (pozemku) a nepřekračuje cizí pozemek (v takovém případě se jedná o účelovou komunikaci). V tomto případě se připojuje pozemek p.p.č. 1972/68 ke komunikaci na p.p.č. 1972/6 a celé připojení leží na pozemku města Klatovy p.p.č. 1972/6 - tzn. leží na cizím pozemku, nikoli na pozemku žadatele. Výklad aplikovaný žalovaným by byl možný pouze v případě, kdy připojení by bylo celé realizováno pouze na pozemku žadatele, tj. p.p.č. 1972/68 v k.ú. Klatovy. Město Klatovy se ztotožňuje s výkladem pojmu sjezd uvedeného v § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona provedeným v původním rozhodnutí odboru výstavby Městského úřadu v Klatovech v této věci - č.j. OVÚP/436/16/My, kde se uvádí, že sjezdem je třeba rozumět výhradně místo napojení komunikace na sousední nemovitost, tj. místo, kde dochází ke sjíždění a najíždění vozidel na pozemní komunikaci. Navazující zpevněné plochy je třeba projednat v režimu odpovídajícím jejich charakteru, účelu a rozsahu. Shodně je pojem „sjezd“ vykládán i např. v zápisu z porady zástupců stavebních úřadů Jihomoravského kraje z listopadu 2014 (dostupném na internetových stránkách Jihomoravského kraje). Podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2013, č.j. 22 A 175/2011-34, se nevylučuje, aby sjezd (dle zákona o pozemních komunikacích) byl zároveň součástí účelové pozemní komunikace, neboť „*neuvvedení účelové komunikace v taxativním výčtu pozemních komunikací dle § 14 odst. 2 zákona o pozemních komunikacích nepředstavuje opomenutí zákonodárce, ale má svůj důvod ve vlastnických vztazích, kdy, jak již bylo shora uvedeno, dálnice, silnice a místní komunikace jsou ve vlastnictví státu, krajů nebo obcí, a naopak účelové komunikace mohou být rovněž ve vlastnictví soukromých subjektů*“. Výklad žalovaného nelze akceptovat ani z důvodu, že jím de facto dochází k zásadnímu omezení vlastnického práva vlastníka pozemku dotčeného stavbou připojení, přičemž jak se uvádí v nálezů Ústavního soudu ze

dne 9. 1. 2008, sp.zn. II. ÚS 268/06: „Ústavně konformní omezení vlastnického práva je možné pouze ve veřejném zájmu, na základě zákona a za náhradu, přičemž míra a rozsah omezení musí být proporcionální ve vztahu k cíli, který omezení sleduje a k prostředkům, jimiž je omezení dosahováno.“ Tudíž nelze akceptovat přístup žalovaného, dle kterého došlo k veřejnoprávnímu omezení vlastnických práva města Klatovy jako vlastníka pozemku p.p.č. 1972/6, přičemž město Klatovy jako vlastník pozemku s tímto omezením nevyjádřilo souhlas. Uvedený názor žalovaného tak vedl k upření práva na veřejnoprávní ochranu vlastnického práva města Klatovy před správními úřady, které jsou dle uvedeného výkladu žalovaného vázány rozhodnutím silničního správního úřadu vydaného bez souhlasu vlastníka pozemku. Vyjmutí sjezdu z povolovacího řízení vedeného stavebním úřadem tak je v příkrém rozporu s § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“), dle kterého správní orgán má postupovat v souladu se zákony, přitom ochrana vlastnického práva je zakotvena v ústavních zákonech - Listině základních práv a svobod; správní orgán tak porušil i odstavec 3 téhož ustanovení, neboť poškodil oprávněné zájmy města jako vlastníka pozemku. Přijaté řešení nesplňuje ani podmínku odst. 4 - není v souladu s veřejným zájmem a neodpovídá okolnostem daného případu. Ochranu vlastnického práva vlastníka pozemku zasaženého stavbou připojení povolenou silničním správním úřadem dle judikatury zajišťuje následné stavební řízení vedené stavebním úřadem, viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. 1 As 78/2011. V tomto rozhodnutí soud zcela jasně uvádí, že řízení o připojení neřeší ochranu vlastnického práva k pozemkům dotčeným budoucí stavbou - to je až úkolem stavebního úřadu. Změna stavebního zákona nemůže tuto zcela zásadní výkladovou a judikatorní praxi zvrátit. Město Klatovy se v řízení silničního správního úřadu o povolení připojení vyjadřovalo pouze jako vlastník komunikace na p.p.č. 1972/6, na kterou má být pozemek p.p.č. 1972/68 připojován. Město Klatovy je veřejnoprávní korporací - územním samosprávným celkem a jeho rozhodování je striktně upraveno právními předpisy - zejména zákonem č. 128/2000 Sb., o obcích. K rozhodnutí o užívání nemovitosti města Klatovy třetí osobou je pak příslušná pouze Rada města Klatov, a to po předchozím zveřejnění takového záměru na úřední desce. K tomu nikdy nedošlo.

4. Žalobce dále uvedl, že v okamžiku podání této žaloby rovněž probíhá občanskoprávní soudní řízení vedené na základě žaloby města Klatovy proti stavebníkovi, jehož cílem je uložení povinnosti společnosti ENES FLEISCH s.r.o. uvést pozemek p.p.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy do předešlého stavu a zdržet se jakýchkoli stavebních zásahů do tohoto pozemku. Žaloba byla podána poté, co společností bylo započato se stavbou vjezdu na pozemku města. Město Klatovy nemělo možnost, jak se proti rozhodnutí žalovaného č.j. RR/996/16 bránit, neboť řádný opravný prostředek proti němu nebyl přípustný a jelikož se nejednalo o konečné rozhodnutí ve věci, nebylo možné podat v souladu s § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s.ř.s.*“) správní žalobu - shodně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2016, sp.zn. 2 As 305/2015. Proto žalobce vznesl své argumenty v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, které bylo vydáno po provedení správního řízení vedeného na základě závazného právního názoru obsaženého v odůvodnění rozhodnutí odvolacího orgánu. Žalovaný se žalobcovými důvody v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval, v čemž žalobce spatřuje rovněž nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. Žalovaný svůj postup odůvodnil pouze tím, že město Klatovy mělo možnost navrhnout přezkum zákonnosti jeho původního rozhodnutí č.j. RR/996/16 dle správního řádu. Toto však je podle žalobceva přesvědčení nerozhodné a jistě to nemá a nemůže mít vliv na povinnost odvolacího správního orgánu vypořádat se s námitkami uvedenými v odvolání, stejně tak

to nemůže ovlivnit právo města Klatovy požádat o přezkoumání správnosti žalovaného rozhodnutí správním soudem. Žalovaný dále poukazuje na to, že město Klatovy nemůže tyto námitky nyní vznášet, neboť nepodalo odvolání proti procesnímu usnesení vydanému Městským úřadem Klatovy dne 26. 7. 2016, č.j. OVÚP/5115/16/My. Město Klatovy nemělo důvod podávat odvolání proti usnesení o zastavení řízení (byť částečnému), neboť město Klatovy navrhuje umístění stavby nepovolit, a uvedené usnesení je tak v souladu se zájmem a cílem města Klatovy. Město Klatovy protestuje a brání se až proti kladnému územnímu rozhodnutí o umístění stavby. Jinými slovy, nenapadá skutečnost, že bylo územní řízení o vydání územního rozhodnutí částečně zastaveno, ale až to, že po tomto zastavení bylo vydáno kladné územní rozhodnutí, které neřeší stavbu vjezdu na pozemku města. Jak uvádí žalobce výše a jak uvedl i v odvolání, pokud součástí umísťované stavby není vjezd na pozemku města Klatovy, nelze vydat kladné územní rozhodnutí, neboť takovou stavbu nelze za podmínek stanovených právními předpisy realizovat bez současného či předchozího územního rozhodnutí řešícího stavbu vjezdu na p.p.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy.

5. Závěrem žalobce uvedl, že je ze všech důvodů popsaných výše přesvědčen, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný nesprávně posuzoval soulad záměru žadatele se všemi hledisky požadovanými v § 90 stavebního zákona, a to zejména proto, že bylo vydáno kladné územní rozhodnutí bez vyřešení napojení na pozemní komunikaci.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že vzhledem k tomu, že námitky uplatněné v žalobě jsou totožné s námitkami uplatněnými žalobcem v odvolání podaném dne 15. 9. 2017 pod č.j. PRAV/135/17, odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém námitky odvolatele (nyní žalobce) podrobně vypořádal. Na posouzení odvolacích námitek žalovaný trvá.
7. Žalovaný dále uvedl, že žalobce své žalobní námitky ve srovnání s námitkami uplatněnými v odvolání rozšířil na předposlední straně žaloby ve druhém a třetím odstavci. Ve druhém odstavci žalobce upozorňuje na občanskoprávní soudní řízení vedené na základě žaloby města Klatovy proti stavebníkovi, jehož cílem je uložení povinnosti stavebníkovi uvést pozemek p.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy do předešlého stavu a zdržet se jakýchkoliv stavebních zásahů do tohoto pozemku. Podle názoru žalovaného nemůže mít podání uvedené občanskoprávní žaloby vliv na zákonnost a věcnou správnost napadeného rozhodnutí, protože povolení připojení pozemku p.č. 1972/68 na pozemní komunikaci bylo povoleno silničním správním úřadem - hospodářským odborem Městského úřadu Klatovy a jím vydaným rozhodnutím ze dne 17. 6. 2015, č.j. HO/934/15, o povolení připojení, které je pravomocné a vykonatelné. Ve třetím odstavci žalobce namítá, že se žalovaný jeho odvolacími námitkami vůbec nezabýval, v čemž spatřuje rovněž nepřezkoumatelnost a nezákonnost napadeného rozhodnutí. K této námitce žalovaný uvádí, že zřízení sjezdu z manipulační plochy na komunikaci nebylo předmětem územního řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí, a proto se jimi žalovaný nezabýval. Žalobce dále nesouhlasí s názorem žalovaného na to, že své námitky proti zřízení sjezdu měl uplatnit buď v podnětu k přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2016, č.j. RR/996/16, nebo v odvolání proti usnesení stavebního úřadu ze dne 26. 7. 2016, č.j. OVÚP/5115/16/My, kterým bylo zastaveno územní řízení v části týkající se sjezdu na pozemní komunikaci sloužící k připojení sousední nemovitosti. K usnesení o zastavení části územního řízení

žalobce namítá, že neměl důvod podávat proti němu odvolání, protože navrhuje umístění stavby nepovolit, a uvedené usnesení je tak v souladu se zájmem a cílem města Klatovy. K těmto námitkám žalovaný uvádí, že využití řádných i mimořádných opravných prostředků je oprávnění účastníků řízení a každý účastník je povinen svá vlastnická a jiná věcná práva ve správních řízeních bránit sám. Z odůvodnění usnesení ze dne 26. 7. 2016, č.j. OVÚP/5115/16/My, zcela jednoznačně vyplývá, v které části bylo územní řízení zastaveno (umístění sjezdu na pozemní komunikaci sloužící k připojení sousední nemovitosti a úprava kanalizační přípojky) a z jakých důvodů (uvedené záměry nevyžadují pro svoji realizaci žádné povolení ani opatření stavebního úřadu). Pokud chtějí účastníci řízení bránit svá vlastnická a jiná věcná práva dotčená projednávaným záměrem, musí se průběhu řízení věnovat a zodpovědně se seznamovat se všemi opatřeními, usneseními a rozhodnutími, které stavební úřad v daném řízení vydává.

8. Závěrem žalovaný uvedl, že trvá na tom, že napadené rozhodnutí je zákonné a správné a že námitky uplatněné žalobcem v žalobě jsou nedůvodné.

IV.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

9. Osoba zúčastněná na řízení se ve věci nevyjádřila.

V.

Posouzení věci soudem

10. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním věci bez jednání rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
11. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

12. Podle § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, se stavby podle druhu a potřeby umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na síť technické infrastruktury a pozemní komunikace a aby jejich umístění na pozemku umožňovalo mimo ochranná pásma rozvodu energetických vedení přístup požární techniky a provedení jejího zásahu. Připojení staveb na pozemní komunikace musí svými parametry, provedením a způsobem připojení vyhovovat požadavkům bezpečného užívání staveb a bezpečného a plynulého provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Podle druhu a charakteru stavby musí připojení splňovat též požadavky na dopravní obslužnost, parkování a přístup požární techniky.
13. Z právě citovaného ustanovení vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území vyplývá povinnost správních orgánů zabývat se otázkou napojení stavby na pozemní komunikaci. Pokud napojení stavby na pozemní komunikaci vyřešeno není, nelze pro rozpor s ustanovením § 23 odst. 1 vyhlášky o obecných požadavcích na využívání území územní rozhodnutí vydat. Je tomu tak proto, že podle § 92 odst. 2 stavebního zákona není-li záměr žadatele v souladu s požadavky uvedenými v § 90 nebo jestliže by umístěním a realizací záměru mohly být ohroženy zájmy chráněné tímto zákonem nebo zvláštními právními předpisy, stavební úřad žádost o vydání územního rozhodnutí zamítne.
14. Dlužno doplnit, že mezi požadavky uvedenými v § 90 stavebního zákona jsou požadavky

tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, zejména s obecnými požadavky na využívání území (§ 90 písm. c) stavebního zákona), požadavky na veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu (§ 90 písm. d) stavebního zákona) a požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů a s ochranou práv a právem chráněných zájmů účastníků řízení (§ 90 písm. e) stavebního zákona).

15. Současně je třeba mít na paměti, že prokáže účastník řízení, že umístěním stavby dojde k přímému dotčení jeho věcných práv, které není povinen z hlediska soukromoprávního či veřejnoprávního trpět, nemůže být územní rozhodnutí vydáno, neboť záměr není v souladu s jedním z požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona

B.

16. Prvoinstanční orgán v podmínkách pro umístění stavby uvedl, že *„komunikace bude umístěna na pozemku parc.č. 1972/68 v k.ú. Klatovy, přičemž bude začínat v místě připojení na místní komunikaci na hranici pozemku parc. č. 1972/69 v k.ú. Klatovy a končit bude u nové manipulační plochy na pozemcích parc.č. 1972/68, 1972/69 v k.ú. Klatovy.“*
17. V odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí pak prvoinstanční orgán uvedl: *„Sjezd se nachází na pozemku parc.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy. Sjezd byl povolen rozhodnutím silničního správního orgánu, kterým je Městský úřad klatovy, hospodářský odbor, ze dne 17. 6. 2015, č.j. HO/934/15. Toto rozhodnutí je platné a jako takové je podkladem pro územní rozhodnutí ve výše uvedené věci. Předmětem územního řízení, jak je výše popsáno není stavba sjezdu na pozemku parc.č. 1972/6 v k.ú. Klatovy, protože sjezdy na pozemní komunikaci sloužící k připojení sousední nemovitosti ve smyslu ustanovení § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona nevyžadují rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas“.*
18. V rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 17. 6. 2015, č.j. HO/934/15, bylo uvedeno, že bylo vydáno *„podle ustanovení § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích“* a povoluje se jím *„se souhlasem vlastníka místní komunikace Města Klatovy ze dne 9. 6. 2015, č.j. ORM/2321/Kud/2015 a se souhlasem příslušného orgánu Policie ČR, č.j. KRPP-67622-2/ČJ-2015-030406 ze dne 11. 5. 2015 připojení sousední nemovitosti umístěné na pozemku pp.č. 1972/62 v k.ú. Klatovy, Jateční ul. v souvislosti s realizací akce „Manipulační plocha na část pozemku Koldinova 672 pro potřeby jatek“ dle projektové dokumentace zpracované projekční kanceláří Marcán projekce DS s.r.o., K letišti 441, 399 01 Klatovy“.*

C.

19. Pro posouzení věci je podstatné, zda v územním řízení byla správně posouzena otázka napojení stavby na pozemní komunikaci, resp. zda je žalobce povinen z hlediska soukromoprávního nebo veřejnoprávního trpět napojení stavby na komunikaci nacházející se na pozemku č. 1972/6 v katastrálním území Klatovy.
20. Soud má za to, že nikoli.
21. Předně je nezbytné uvést, že usnesením Městského úřadu Klatovy ze dne 26. 7. 2016, č.j. OVÚP/5115/16/My, kterým došlo zastavení územního řízení v části, která se týká *„sjezdu na pozemní komunikaci sloužící k připojení sousední nemovitosti, protože se jedná o stavbu, která podle § 79 odst. 2 písm. i) stavebního zákona nevyžaduje územní rozhodnutí ani územní souhlas“*, nemohlo dojít ke zbavení správních orgánů povinnosti zabývat se tím, zda je vyřešeno napojení stavby na pozemní komunikaci, resp. zda je žalobce z hlediska soukromoprávního nebo veřejnoprávního povinen trpět napojení stavby na komunikaci

nacházející se na pozemku č. 1972/6. Jedná se totiž o zákonné podmínky pro vydání územního rozhodnutí. Při jejich nenaplnění, jak již bylo uvedeno shora, územní povolení vydat nelze.

22. Současně je nezbytné si uvědomit, že jak vyplývá i z výkresů, které jsou součástí projektové dokumentace, celý pozemek ve vlastnictví žalobce, tj. pozemek č. 1972/6, není pozemní komunikací. Pozemní komunikace se nachází pouze na části pozemku č. 1972/6, přičemž mezi pozemní komunikací a pozemkem č. 1972/68, resp. územním záměrem, se nacházejí dva pásy zeleně a chodník.
23. Podle § 10 odst. 4 písm. b) zákona o pozemních komunikacích příslušný silniční správní úřad si před vydáním povolení o připojení sousední nemovitosti k dálnici, silnici nebo k místní komunikaci, o úpravě takového připojení nebo o jeho zrušení vyžádá předchozí souhlas vlastníka dotčené pozemní komunikace, a jedná-li se o dálnici nebo rychlostní silnici též předchozí souhlas Ministerstva vnitra, v ostatních případech předchozí souhlas příslušného orgánu Policie České republiky.
24. Na základě rozhodnutí Městského úřadu Klatovy ze dne 17. 6. 2015, č.j. HO/934/15, získala osoba zúčastněná na řízení veřejnoprávní svolení k připojení „*sousední nemovitosti*“ k „*pozemní komunikaci na pozemku č. 1972/6*“, avšak vzhledem k tomu, že pozemní komunikace na pozemku č. 1972/6 bezprostředně nesousední s pozemkem č. 1972/68, resp. územním záměrem, bylo stále ještě třeba prokázat soukromoprávní nebo veřejnoprávní omezení žalobce v dispozici s pozemkem č. 1972/68 ve prospěch předmětného stavebního záměru, a to v části mezi komunikací a pozemkem č. 1972/68, resp. územním záměrem.
25. Je tedy nezbytné uzavřít, že usnesením Městského úřadu Klatovy ze dne 26. 7. 2016, č.j. OVÚP/5115/16/My, ani rozhodnutím Městského úřadu Klatovy ze dne 17. 6. 2015, č.j. HO/934/15, nebylo prokázáno soukromoprávní ani veřejnoprávní omezení žalobce v dispozici s pozemkem č. 1972/6 ve prospěch předmětného stavebního záměru. Bez prokázaného souhlasu žalobce týkajícího se části pozemku č. 1972/6 mezi komunikací a pozemkem č. 1972/68, resp. územním záměrem, tj. v rozsahu dvou pásů zeleně a chodníku, nemohlo být územní rozhodnutí vydáno. Bez tohoto souhlasu totiž nebylo vyřešeno napojení stavby na pozemní komunikaci a současně vydáním rozhodnutí o umístění stavby byl žalobce přímo zkrácen na svém vlastnickém právu, neboť v předmětné části pozemku neexistovala soukromoprávní či veřejnoprávní povinnost takové omezení svého vlastnického práva trpět.

VI.

Rozhodnutí soudu

26. Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). Obdobnou nezákonností trpělo i prvoinstanční rozhodnutí, a proto soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 3 s.ř.s. i o jeho zrušení. S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VII.

Náklady řízení

27. Žalobce měl ve věci plný úspěch a proto mu soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal

právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu v celkové výši 3.000 Kč

28. Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost, nemohly jí vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Soud neshledal ani důvodů zvláštního zřetele hodných, které by přiznání nákladů řízení osobě zúčastněné na řízení odůvodňovaly, proto rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 14. dubna 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu